Saluta, obsecro, Dei famulam, sororem vestram, meo officio, suade ei meis verbis c. 803? relegiosam in terris ducere vitam, ut beatam possidere a digna inveniatur in caelis. Venerabilis pater Adalwinus episcopus¹ cum magno et multiplici venit ad nos honore, vestrae dilectionis deferens syllabas, cui cartulam nostrae responsionis posuimus in manu. Quod me tarditatis vel neglegentiae scribere vobis accusastisb, ut fateor iuste; 5 et hoc propter inopiam portitorum, qui vix fideles inveniuntur. Igitur longinquitas terrarum prohibet ex his partibus ad vos quemlibet, nisi raro, transire. Tamen sciat dilectio vestra, quod nemini post domnum imperatorem sudare plus meum ingeniolum optarem², quia nulli plus debitor sum propter semper vestrae beatitudinis probatissimam fidem et dilectionem. Unum quiddam legebatur in epistola, quam modo direxit 10 reverentia vestra, quod noluissem, ut scriberetur, vel umquam factum esset: id est, quod vobis ultra non esset spes videre faciem meam. Hoc graviter animus meus ferebat, quia praesentem rogavi, ut me sub spe revertendi ad Sanctum Martinum dimisissesc. Fiat voluntas Domini. Vel si hic in hac temporali luce fieri non valeat, fiat Deo miserante in perpetua.

Casula, quam misisti, ob vestrae caritatis memoriam utar in missarum solemniis. Gloria et laus Deo! apud nos omnia prospera sunt, et apud filios nostros, quos nosti, qui una mente vestram salutant beatitudinem, eamque multo valere tempore optant in Domino. Scito certissime, quod tui nominis memoriam dulcissimam habemus in orationibus apud sanctum Martinum: et si quando spiritus Domini in conpunctione 20 visitat cor, semper recurrere in mentem facit vestri nominis recordationem. Deus, Eph. 2, 4. qui dives est in misericordia, misereatur perpetua pietate vobis pater, frater, fili carissime in aeternum.

15

25

266.

Alcvinus Arnonem archiepiscopum Salisburgensem rogat, ut pro se tanquam sene inc. 803? firmo precetur; duo vascula mensalia ei mittit.

Codd. S 1 fol. 219'-220' (S 1* fol. 153'-155). Edd. M 26, F 115, J 204. — Migne col. 406.

DILECTISSIMO FILIO AQUILAE ARCHISACERDOTI ALBINUS IN DOMINO SALUTEM.

Solet caritas olim germanitate fideli conpacta novis saepius litteris reformari, ut firma agnoscatur in fide, quae est dulcis in consuetudine. Unde ego cartulam cartu- 30 lae coniungo, ut legatur in pagina, quae est in cordis tabula conscripta, non atramento perituro 3, sed spiritu sempiterno, qui gemitus excitat inenarrabiles pro sospitate vestra in meo corde. Vestra vero dilectio, ut certissime novi, nostri nominis non obliviscatur, quia crebra infirmitas cogit nos amicos ammonere de sanctarum orationum suffragio, ut propitietur peccatis meis pietas divina, et renovetur vita mea in 35 Ps. 102, 5. melius, sicut aquilae iuventus; nec me iudex meus et testis meus iudicet secundum merita mea, sed secundum suam magnam misericordiam parcat confitenti sibi servulo ib.70, 9. se esse peccatorem, nec derelinquat eum in diebus senectutis suae4, sed solacio sancti Spiritus foveat eum et misereatur illi. Haec eadem verba vestra recordetur de se Gal. 6, 10. ipsa sanctissima mens et acutissima prudentia: in qua, dum tempus habeas, labora 40 opus Dei, ut in die magno Domini nostri mercedem laboris tui sortiaris cum sanctis Dei sempiternam.

a) possedere S 1. b) accusasti S 1. c) dimississes S 1.

²⁾ Cf. supra p. 286 l. 13; 410 l. 30. 1) Reginensis; v. supra p. 421 n. 1. 3) Cf. 2. Cor. 3, 3: scripta non atramento, sed in tabulis cordis carnalibus, supra ep. 28 p. 70. 4) Cf. supra p. 420 l. 14. 45